

δένομαι

δένομαι, ρ. [<δένω], δένομαι. **1.** είμαι ηθικά ή εκ των πραγμάτων εξαναγκασμένος, δεσμευμένος δια λόγου, όρκου, κάποιου είδους εκβιασμού ή νομικού μέσου να κάνω ή να μην κάνω κάτι: «φταίω εγώ που του 'δωσα το λόγο μου και δέθηκα να μην μπορώ να επέμβω». **2.** δημιουργώ στενή φιλία με κάποιον ή συναισθηματική σχέση με κάτι: «δέθηκαν απ' την πρώτη μέρα που γνωρίστηκαν || τα φοιτητικά μου χρόνια τα πέρασα στη Θεσσαλονίκη και δέθηκα μ' αυτή την πόλη»· βλ. και λ. δένω·

- δέθηκε η γλώσσα μου ή μου δέθηκε η γλώσσα, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- δένομαι με τα δεσμά του γάμου, βλ. λ. [δεσμά](#)·

- η γλώσσα μου δέθηκε φιόγκος, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας